

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ
IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 21–22 травня 2020 року)

У двох частинах

Частина 1

Суми
Сумський державний університет
2020

ризик попиту та/або ризик пропозиції [4].

Тобто з даного визначення можна вказати на сторони даного договору, де «концесіодавець» та «концесіонер» можна прийняти за сторони договору комерційної концесії.

Отже, з дослідження видно, що на сьогодні питання договору комерційної концесії не є достатньо врегульованим у нормативних актах, та містить ряд суперечностей. На нашу думку, задля усунення колізій у законодавчих актах України необхідно внести відповідні зміни, що вдосконалили б даний вид правовідношень, а саме:

- розробити поняття «комерційної концесії» якого досі не має в жодному нормативно-правовому акті;
- розглянути можливість заміни «Комерційної концесії» на термін «Франчайзинг» який є більш прийнятий у світовій спільноті і тим самим замінити найменування сторін даного договору, а саме: «правоволоділець» – термін «франчайзер», а замість терміну «користувач» – термін «франчайзі», що також допоможе вирішити колізію з договором концесії.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.
2. Бачур В. И. Сравнительно-правовая характеристика лицензионного договора и договора коммерческой концессии (франчайзинга). *Вісник Одеського національного університету*. 2008. Том 13. Вип. 10: Сер. «Правознавство». С. 89–95.
3. Сокольська І. О., Колісник Г. В. Договір комерційної концесії та сфера його застосування. Підсумки розвитку наукової думки: 2018: зб. наук. праць «ЛОГОС» з матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Івано-Франківськ, 5 грудня 2018 р. Вінниця: ГО «Європейська наукова платформа», 2018. Т.1. С. 122.
4. Про концесію: Закон України від 03.10.2019 № 155-IX // Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/155-20>.

ПОНЯТТЯ ФОТОГРАФІЧНОГО ТВОРУ ЯК ОСОБЛИВОГО ОБ'ЄКТА АВТОРСЬКОГО ПРАВА

Загорулько В. М.

*Магістрант 1 року навчання ННІ права
Сумського державного університету*

Янішевська К. Д.

*к. ю. н., доцент, ст. викладач кафедри КПДС ННІ права
Сумського державного університету*

Розвиток авторського права в Україні з кожним роком набирає нових обертів, що породжує значну кількість як теоретичних, так і практичних питань. Не є виключенням також фотографічний твір, який знайшов своє місце серед об'єктів, котрим надається правовий режим охорони авторським правом згідно з ч.1 ст. 433 Цивільного кодексу України [1]. Пізніше був прийнятий Закон України «Про авторське право і суміжні права» де серед об'єктів авторського права, у п. 10 ч. 1 ст. 8, вказано про «фотографічні твори, у тому числі твори, виконані способами, подібними до фотографії» [2]. З цього можна зазначити, що Закон надає більш ширше положення щодо об'єкту та поділяє його на «фотографічний твір» та «твори, що виконані способами, подібними до фотографії», що викликає чимало питань, особливо в з'ясуванні сутності та визначенні поняття фотографічного твору, яке, на сьогодні, не визначено жодним нормативно-правовим актом України.

Фотографічний твір, як об'єкт інтелектуальної власності, повинен відповідати критеріям охороноздатності. Законодавством України не визначено таких ознак, тож більшість авторів до них відносять:

- творчий характер;
- оригінальність;
- об'єктивну формувираження.

Такий перелік є загальноприйнятий тому ми повністю погоджуємось з ним.

Однак, варто звернути увагу на положення ст. 6 Директиви 2006/116/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 12 грудня 2006 року про строк охорони авторського права і деяких суміжних прав, де зазначено, що правова охорона поширюється на фотографії, що є самобутніми творами в тому розумінні, що становлять інтелектуальний витвір автора. Жодний інший критерій не повинен застосовуватися з метою визначення прийнятності для її охорони [3].

Таким чином, основною ознакою фотографічного твору, як об'єкта інтелектуальної власності є її оригінальність, як це визначено Директиві Європейського Парламенту і Ради.

Розглянувши основні критерії охороноспроможності перейдемо до визначення поняття «Фотографічний твір».

У законопроектів від 7.02.2009 р. № 4073 «Про внесення змін до деяких законів України щодо авторського права і суміжних прав» було запропоноване визначення фотографічного твору у такому вигляді: авторський твір, що відображений (зафіксований) із застосуванням аналогових фотографічних технологій (фотохімічних процесів) на матеріальному носії з нанесеним на нього світлочутливим шаром, із застосуванням

цифрових фотографічних технологій на матеріальному носії чи в електронній цифровій формі, або із застосуванням лазерних технологій у вигляді об'ємного тримірного зображення, який є результатом оригінального бачення і розуміння його автором будь-яких ситуацій, подій і явищ, цікавих для відображення, який свідомо або інтуїтивно передбачив їх вірогідність, скомпонував їх зображення, концептуально поєднав у творі певних людей, їх стан і дії, тварин, рослини, предмети або інші об'єкти матеріального світу у динаміці або статиці, застосував спектр кольорів або відтінків, що найбільш яскраво і точно відображають індивідуальний творчий задум автора, та сприймається глядачем як цілісний сюжет, на рівні його підсвідомості асоціюється з відповідними символами, застосованими автором для відображення композиції твору, певними людьми, подіями, явищами, поняттями, об'єктами матеріального світу і спроможний вплинути на емоційний стан глядача [4].

Не можливо не звернути увагу на великий об'єм даного визначення, що містить великий перелік об'єктів яке може зображувати фотографічний твір, яке лише заплутує та ускладнює сприйняття.

Висновок на даний законопроект зроблено керівником Головного науково-експертного управління В. І. Борденюком, який вказує, що визначення змісту терміну «фотографічний твір» у даному законопроекті занадто переобтяжено оціночними характеристиками, застосування яких ускладнює його розуміння. У зв'язку з цим було запропоновано вилучити з визначення всі слова після слів «тримірного зображення» [5].

Отже, законодавчому органу необхідно прийняти оптимальне визначення поняття «фотографічний твір», зробивши при цьому акцент на критерій оригінальності визначений Директивою 2006/116/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 12 грудня 2006 року «Про строк охорони авторського права і деяких суміжних прав». На сьогодні це є необхідною мірою, оскільки є досі не зрозумілим що саме розуміється під цим об'єктом інтелектуальної власності та охороняється українським законодавством. На нашу думку, фотографічний твір можна визначити як зображення на відповідному матеріальному носії отримане за допомогою технології фотографії (фотографування) або виконується способами, подібними до фотографії з відображенням об'єкта навколишнього світу в певний момент часу, призначене для зорового сприйняття, є самобутнім та оригінальним.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 р. № 435-IV. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.
2. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 23.12.1993 р. № 3792-XII //

Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3792-12#n141>.

3. Directive 2006/116/EC of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on the term of protection of copyright and certain related rights (codified version). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32006L0116>.

4. Про внесення змін до деяких законів України щодо авторського права і суміжних прав: Проект Закону України від 17.02.2009 р. № 4073. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JF35500A.html

5. Про внесення змін до деяких законів України щодо авторського права і суміжних прав: Коментар до проекту Закону України від 17.02.2009 № 4073. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/LF35500A.html.

СУЧАСНИЙ СТАН ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Гришко І. Ю.

Магістрантка ННІ права

Сумського державного університету

Науковий керівник: Уткіна М. С.

к. ю. н., викладач кафедри КПДС ННІ права

Сумського державного університету

Проблема плагіату мабуть є «хворобою» ХХІ століття, нашого сьогодення. Саме через побоювання бути суб'єктом плагіату більшість представників наукової спільноти з певним острахом відносяться до створення того чи іншого об'єкта права інтелектуальної власності. Аналізуючи законодавчу базу України, слід наголосити, що положенням Цивільного кодексу України щодо права інтелектуальної власності в частині захисту прав інтелектуальної власності значно відрізнялися від аналогічних положень, передбачених спеціальними законами України про інтелектуальну власність. Кожен з цих законів автономно визначав засоби захисту порушених прав, і як наслідок існувала колізія. Згодом у положеннях Цивільного кодексу України цей недолік був врахований, а саме всі норми про захист права інтелектуальної власності зосереджені у Загальній частині книги четвертої. Вони компактно згруповані та стосуються усіх об'єктів права інтелектуальної власності.

Відповідно до ст. 418 Цивільного кодексу України право інтелектуальної власності – це право особи на результат інтелектуальної, творчої діяльності або на інший об'єкт права інтелектуальної власності, визначений цим Кодексом та іншим законом. Існує юрисдикційна та неюрисдикційна форма захисту. Неюрисдикційна форма захисту прав